

stav ve veřejné dražbě nabytému právu vymáhající věřitelky stojí v tomto případě pochybný a sporný nárok odpůrcův, který byl uplatněn vůči vymáhající věřitelce jako vydražitelce teprve po dražbě, a vůči němuž vymáhající věřitelka vytýká z četných důvodů, objasněných blíže v onom sporu, nicotnost podle § 916 obč. zák. a zároveň odporovatelnost pro úmysl zkrátiti věřitele.

Za těchto okolností bylo vyhověti dovolacímu rekursu a obnoviti usnesení soudu první stolice, které úplně vyhovují věci a zákonu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 3. května 1927 R I 308/27. J. K.

Jest na základě exekučního titulu proti prot. firmě kupce jednotlivce přípustna po jejím zrušení a výmazu z obch. rejstříku exekuce na bývalou její majitelku?

Může tato majitelka odporovati exekuci vylučovací žalobou podle § 37 ex. ř.?

Banka A vedla na základě rozsudku vydaného proti prot. firmě B. po jejím zrušení a výmazu z obch. rejstříku mobilární exekuci na bývalou majitelku této firmy C, která vylučovací žalobou podle § 37 ex. ř. uplatňovala proti vymáhající bance vlastnické nároky, odvolávajíc se na to, že je v tomto řízení osobou třetí, neboť zrušená firma byla převzata se všemi právy a povinnostmi osobou jinou.

Žaloba podle § 37 ex. ř. byla všemi instancemi zamítnuta, nejvyšším soudem z těchto důvodů:

Firma obchodníková jest pouze jménem, pod kterým provozuje obchod a kterým se v obchodě podepisuje (čl. 15. obch. zák.). Tím jest, pokud jde o firmu jednotlivce kupce, význam firmy vyčerpán, neboť firma kupce jednotlivce, jakožto kupecké jméno jeho, není samostatným právním podmětem, jím jest jen její majitel. — Proto má rozsudek, vydaný proti firmě kupce jednotlivce, právní účinnost jen proti kupci jednotlivci a to bez ohledu na to, zda se kupec později firmy vzdal, pokud se týče, zda firma byla z obchodního rejstříku vymazána.

Rozsudek krajského soudu v Jihlavě ze dne 12. listopadu 1925 byl vydán proti prot. firmě B. a proti téže firmě byla také exekuce povolena. Jako majitelka této firmy jednotlivce byla žalována a souzena dovolatelka, nynější žalobkyně C, která zůstala majitelkou až do dne zrušení a výmazu firmy z obchodního rejstříku. (3. září 1925.) Na tom nemění ničeho ta okolnost,

že v době vydání rozsudku tato firma již neexistovala, neboť tím zanikla pouze firma jako jméno (čl. 25 obch. zák.), nikoliv její majitelka jako pravý subjekt právní, který jediné byl odsouzen.

Veškeré ostatní dovolatelkou uplatňované důvody nemají v tomto sporu významu.

Pro posouzení přípustnosti a opodstatněnosti vylučovací žaloby jest jediné rozhodující, zda žalobkyně jest v tomto exekučním řízení osobou třetí ve smyslu § 37 ex. ř. a zda jako taková byla výkonem exekuce ve svých právech materiálně poškozena. K této otázce dlužno však odpověděti záporně, neboť § 37 ex. ř. přiznává právo odporu proti exekuci pouze osobě, která není ani vymáhající věřitelkou ani dlužnicí.

Podle toho, co bylo uvedeno, je však dovolatelka přes to, že jak exekuční titul, tak i návrh exekuční a povolující usnesení zněly proti firmě B., v exekučním řízení osobou povinnou, poněvadž byla ve skutečnosti pouze ona jako tehdejší majitelka firmy žalována a odsouzena.

Proto nelze zajisté tvrditi, že by dovolatelka byla výkonem exekuce materiálně poškozena ve svých právech způsobem, jež by bylo lze napravití žalobou podle § 37 ex. ř.

Není proto dovolání odůvodněno.

Rozhodnutí nejvyš. soudu ze dne 7. října 1926 Rv II 462/26. Dr. Hubert Gerold.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

François G o r p h e: *La critique du témoignage*. 2. vydání. Paris. Dalloz, 1927. Str. 470.

Právním posouzením případu nevyčerpává se úkol praktického právníka. Rozhodnutí musí býti aplikováno na skutkový děj, jež zjistiti podle pravdy jest často obtížnějším úkolem než právní posouzení samo. Různé obory vědní jsou dnes právníku nápomocny, aby těžký úkol rozřešil co nejuspokojivěji. Jejich zásluhou byly vymýceny mnohé vžitě představy, neodpovídající skutečnosti a zhusta se ukázaly složité problémy i tam, kde se zdálo býti docela jasno. Psychologie svědecké výpovědi a otázka jejího hodnocení je nejdůležitějším odvětvím t. zv. soudní psychologie, t. j. nauky, zabývající se duševními stavy a procesy osob při soudním řízení zúčastněných. Ty tam jsou doby,